

Algorytmy probabilistyczne

Lista zadań nr 1

- Załóżmy, że zbiory X i Y zostały wybrane jednostajnie i niezależnie spośród 2^n wszystkich możliwych podzbiorów zbioru $\{1, \dots, n\}$. Ile wynoszą $\Pr(X \subseteq Y)$ oraz $\Pr(X \cup Y = \{1, \dots, n\})$?
 - Udowodnić, że dla dowolnych zdarzeń $\varepsilon_1, \dots, \varepsilon_k$
$$\Pr(\bigcap_{i=1}^k \varepsilon_i) = \Pr(\varepsilon_1) \cdot \Pr(\varepsilon_2 | \varepsilon_1) \cdot \Pr(\varepsilon_3 | \varepsilon_1 \cap \varepsilon_2) \cdots \Pr(\varepsilon_k | \bigcap_{i=1}^{k-1} \varepsilon_i).$$
 - Niech X_1, \dots, X_k będą dowolnymi zmiennymi losowymi i niech $h(X_1, \dots, X_k)$ będzie funkcją liniową. Udowodnić, że $\mathbf{E}(h(X_1, \dots, X_k)) = h(\mathbf{E}(X_1), \dots, \mathbf{E}(X_k))$.
- Niech A będzie algorytmem Monte Carlo dla problemu Π , którego oczekiwany czas działania wynosi co najwyżej $T(n)$ na dowolnych danych rozmiaru n i który podaje poprawne rozwiązanie z prawdopodobieństwem $\gamma(n)$. Załóżmy także, że mając dane rozwiązanie problemu Π potrafimy sprawdzić jego poprawność deterministycznie w czasie $t(n)$. Pokazać, jak można otrzymać algorytm Las Vegas, który zawsze daje poprawne rozwiązanie problemu Π i którego oczekiwany czas działania wynosi co najwyżej $(T(n) + t(n))/\gamma(n)$.
- Rozważmy algorytm Monte Carlo, który daje poprawne rozwiązania z prawdopodobieństwem co najmniej $1 - \epsilon_1$, niezależnie od danych. Ile niezależnych wykonań tego algorytmu wystarcza by zwiększyć prawdopodobieństwo otrzymania poprawnego rozwiązania do co najmniej $1 - \epsilon_2$, $\epsilon_2 < \epsilon_1$, niezależnie od danych? Rozważyć problemy optymalizacyjne i decyzyjne (z jednostronnym błędem, tzn. jedna z odpowiedzi TAK/NIE jest udzielana zawsze poprawnie).
- Problem minimalnego przecięcia dla grafu spójnego polega na znalezieniu najmniejszego liczbowo podzbioru krawędzi, których usunięcie rozspaja graf. Algorytm *MinCut* losuje dowolną krawędź $\{u, v\}$ z rozkładem jednostajnym, usuwa krawędzie pomiędzy u i v i łączy u i v w jeden wierzchołek (nazywamy to kontrakcją krawędzi - mogą powstać równoległe krawędzie pomiędzy parami wierzchołków). Powtarza tę czynność, aż pozostaną tylko dwa wierzchołki i zwraca zbiór krawędzi pomiędzy nimi. Przeanalizować złożoność czasową tego algorytmu i oszacować prawdopodobieństwo, że algorytm wyznaczy ustalone minimalne przecięcie.

Wskazówka: Prawdopodobieństwo, iż algorytm nie usunie żadnej krawędzi z ustalonego, minimalnego $Cut(G) = C$ jest równe $\Pr(\bigcap_{i=1}^{n-2} \varepsilon_i)$, gdzie ε_i oznacza zdarzenie polegające na nie wylosowaniu w i -tym kroku krawędzi z C ? Oszacować z dołu $\Pr(\varepsilon_i | \bigcap_{j=1}^{i-1} \varepsilon_j)$ używając oszacowania z dołu na liczbę krawędzi pozostałych w grafie po $i - 1$ iteracjach algorytmu.
- Aby zwiększyć prawdopodobieństwo sukcesu możemy wykonać *MinCut* na danym grafie $G = (V, E)$, $n = |V|$, dwukrotnie, niezależnie i wybrać mniejszy wynik. Wykonamy wtedy $2n - 4$ kontrakcji krawędzi. Inna możliwość wykorzystania tej samej liczby kontrakcji to wykonanie najpierw k kontrakcji, zapamiętanie wyniku, wykonanie na tym wyniku $l \leq \frac{2n-4-k}{n-2-k}$ niezależnych przebiegów *MinCut*-a i wybranie najlepszego wyniku. Wybrać optymalną wartość k i porównać prawdopodobieństwa sukcesu w obu przypadkach.
- Udowodnij następujące relacje pomiędzy klasami problemów decyzyjnych:

$$\mathcal{P} \subseteq \mathcal{ZPP} = \mathcal{RP} \cap co\text{-}\mathcal{RP} \subseteq \mathcal{RP} \subseteq \frac{\mathcal{NP}}{\mathcal{BPP}} \subseteq \mathcal{PP} \subseteq \mathcal{PSPACE}$$